LAC ČR – ohlédnutí za sezónou 2009

Text: Ondřej Šejnoha, foto: Marek Hyka, Petr Kopfstein, Martin Vecko, archiv LAC ČR

Česká škola letecké akrobacie v podání našich reprezentantů všech výkonnostních kategorií slavila v letošní sezóně výrazné úspěchy hned na několika mezinárodních kolbištích, a tak je více než vhodné odhlédnout se za právě završenou sezónou.

Složení reprezentačního kádru LAC ČR bylo následující:

Šéftrenér: Ing. Stanislav Bajzík
Motorová, kategorie Unlimited, 2x SU-31M
Jan Adamec, Miroslav Červenka, Jan Rozlivka, Martin Šonka
Motorová, kategorie Advanced, SU-29, Extra 330LC
Radim Bagar, Marek Hyka, Petr Kopfstein, Martin Vecko
Kluzáky, kategorie Unlimited, Swift
Miroslav Červenka, Jan Rozlivka, Přemysl Vávra

Nebudeme se dnes zabývat výčtem toho, co by mohlo a nemohlo být lepší, a dáme prostor dojmům těch, kteří v letošní sezóně opět proslavili naši republiku v královské disciplíně leteckých sportů.

Jak hodnotíte ze svého pohledu letošní sezónu? Je zde něco, co vám udělalo opravdu radost?

Ing. Stanislav Bajzík, šéftrenér reprezentace:

Letošní sezónu zhodnotím asi více zeširoka. Úroveň našich reprezentantů odpovídá našim obecným možnostem. Soutěžíme s celým spektrem závodníků, od prostých amatérů až doslova s profesionály v kategorii Unlimited, a to z tradičních akrobatických zemí, jakými jsou Francie a Rusko. Je ale na nás, abychom si dokázali profesionální podmínky zajistit, a potom můžeme porazit i ty nejlepší.
Co mně osobně trochu vadí je nepochopení doby, ve které žijeme, ze strany akrobatické komise CIVA. Dnes každý sport mění pravidla, aby se dostal do televize, a obecně aby se mediálně profiloval. Argument funkcionářů CIVA, že osmdesát závodníků se nedá sledovat ani odvysílat, je sice do jisté míry pravdivý, ale vždy zůstane po třech nebo čtyřech sestavách jen těch deset nejlepších, kteří mohou létat finále. Musí být vidět okamžité výsledky, hezké, divácky atraktivní záběry, a to se již dá určitě směle prezentovat. Ale osobně jsem ještě neviděl ani jednoho vysokého funkcionáře z CIVA, který by se přišel podívat například na RedBull Air Race. Tak mě napadá, že se asi dotyční bojí, že by se mohli ještě něco ze sportovního marketingu přiučit.

Jan Adamec, kategorie Unlimited:

S trochou nadsázky a vzhledem k tomu, že jsem nejstarší v našem týmu Unlimited, bych si troufl říct, že letošní sezóna i díky tomu, že její vrchol v podobě MS kategorie Unlimited nad okruhem Silverstone přišel až v samotném závěru, byla pro mě patřičně dlouhá, časově a finančně náročná. Ale přesto, pokud se mi do další sezóny podaří zajistit potřebné finanční zázemí a skloubit efektivně trénink

s mými pracovními povinnostmi, budu určitě rád pokračovat. Vždyť každý rok se mi daří posouvat v celkovém hodnocení o pět až sedm příček, takže ještě tak tři čtyři soutěžní sezóny a mám, jak se říká, titul šampióna v „kabeli"(smích).

Miroslav Červenka, kategorie Unlimited (motorová a kluzáky):

Největší radost pramení z toho, že akrobatickou sezónu končíme ve stejném počtu pilotů, v jakém jsme ji začali. Medaile, ale i nemedailové úspěchy ve všech kategoriích jsou cenné a za každou se skrývá hodně dřiny, času, energie, ale především financí, které se dají stále obtížněji sehnat. Letošní sezóna skončila a díky všem zúčastněným tohoto „velkého cirkusu" (státnímu trenérovi, mechanikům, kamarádům z týmu a všem, kdo nám pomáhají), byla fajn, a tak se může rozjet příprava na tu další.

Jan Rozlivka, kategorie Unlimited (motorová a kluzáky):

Letošní sezónu hodnotím velmi pozitivně. Podařilo se mi vše zorganizovat tak, že jsem měl dostatek času na trénink, a toto úsilí jsem náležitě zúročil na mistrovství světa v bezmotorové akrobacii, kde jsem dosáhl svého dosud nejlepšího umístění, a to třetího místa v jednotlivcích overall, a získal jsem tedy bronzovou medaili a další bronz za povinnou sestavu. Spolu s Mírou a Přemkem jsme vybojovali stříbro v týmech. Takže tyto medailové žně byly asi tou největší radostí této sezóny. V Unlimited motorové jsem se letos zúčastnil svých druhých mezinárodních závodů, a to MS v anglickém Silverstone. Po první zdařilé sestavě, kde jsem skončil na devatenáctém místě, mě trochu opustilo štěstí a skončil jsem celkově v polovině závodního pole. Myslím, že pokud se podaří vytrvat v nastaveném tréninkovém tempu a peníze a zdraví dovolí, můžeme se v budoucnu pokusit o medailové úspěchy i v této nejvyšší kategorii. Nejvíce si asi cením toho, že stejnou pohodu v týmu, kterou dlouhodobě máme v Unlimited kluzáky, se podařilo letos najít i v Unlimited motorové. To je velmi důležitý atribut případného úspěchu a naplňuje mě velkým optimismem do budoucí sezóny, protože si myslím, že s těmito dvěma týmy, jichž jsem hrdým členem, něčeho dosáhneme.

Martin Šonka, kategorie Unlimited:

Letošní sezóna pro mě byla velice nabitá a někdy nebylo vůbec jednoduché sladit všechny tréninky, závody a letecké dny dohromady. V práci (21. letecká základna taktického letectva Čáslav, pozn. redakce) jsem byl jako stíhací display pilot hodně vytížený včetně víkendů, takže nebylo moc času a bohužel ani finančních prostředků na trénink. Letos nás také při závodech hodně pozlobilo počasí. Jediné dva dny, které jsem mohl strávit na mistrovství republiky v Moravské Třebové, propršely. Takže jsem se mistrovství nemohl zúčastnit a o počasí během mistrovství světa v Anglii škoda mluvit. Aby vůbec byl závod uznán, museli organizátoři započítat i výsledky z povinné sestavy, protože tajná se k naší smůle neodlétala ani jedna. Letos se mi také povedlo trénovat trochu i v zahraničí, konkrétně ve Španělsku a ve Slovinsku, kde jsem vyhrál otevřené mistrovství, což byla fajn příprava před mistrovstvím světa. Největší radost mi udělal celý náš reprezentační tým, tedy trenér Stano Bajzík, závodníci a mechanici. Moc se mi líbila spolupráce mezi námi během celé sezóny. Snad se nám ještě podaří sehnat tolik potřebnou podporu sponzorů. Každopádně veliký dík patří Aeroklubu Čech a Moravy za pomoc s hrazením nákladů spojených s účastí na Světových leteckých hrách a na mistrovství světa, bez níž by naše účast nebyla možná.

Radim Bagar, kategorie Advanced:

Budu asi v mém ohlédnutí zčásti kopírovat svého kolegu Marka Hyku. Především jsem si intenzivně zvykal na náš nový letoun Extra 330LC, který nám byl dodán opravdu na poslední chvíli. Takže jsem stihl odlétat dva týdny tréninku pod vedením Stano Bajzíka v LAC ČR a potom jsem se společně s kluky z týmu Advanced vydal na ME do Polska. Nebýt mé chyby, kdy jsem vyletěl z boxu za rozhodčí, kteří mě následně odměnili dvakrát nulou, měl jsem šanci na velmi slušné umístění. Ale stalo se. Jinak jsem rád, že tým fungoval opravdu výborně, vrátili jsme se ze všichni ze soutěží v pořádku a letouny rovněž neutrpěly újmu. Také si cením zkušeností a ohlasů z leteckých dnů, jako je CIAF a například letecký den v Jihlavě. Bylo hezké létat po boku dalších kolegů z LAC ČR a divákům tak představit kompletní portfolio naší letecké techniky.

Marek Hyka, kategorie Advanced:

Já se bohužel mohu poohlédnout jen velmi krátce, jelikož pro mě začala sezóna vlastně až v červenci, kdy jsme si s Radimem převzali naši novou Extru. Do té doby jsem kromě pár „skoků" na Extře Ivana Zemanoviče neměl možnost trénovat a ani se zúčastnit mistrovství republiky. O to větší bylo nasazení před mistrovstvím Evropy. Myslím, že se nám vzájemně podařilo dosáhnout efektivních tréninků během takřka měsíčního soustředění. Samozřejmě mám radost z našeho úspěchu na ME, ale také z poznatku, že se dá v relativně krátkém čase mnoho naučit, a to je pro mě důvod k zamyšlení do budoucna.

Petr Kopfstein, kategorie Advanced:

Letos jsme se snažili s celým českým týmem posunout naši výkonnost zase o kousek kupředu, a snad se nám to i podařilo. Největší radost mám z bronzové medaile v družstvech z Mistrovství Evropy, a dále pak z celkového desátého místa v celkovém pořadí ze 47 závodníků. Taktéž titul mistra České republiky v kategorii Advanced byl pro mne povzbuzujícím výsledkem. V příští sezóně bych se rád pokusil o nominaci do kategorie Unlimited a trénoval o poznání více než v sezóně letošní.

Martin Vecko, kategorie Advanced:

Z pohledu investovaných vlastních prostředků (finančních a časových) asi rekordní sezóna. Osobní výsledky – jak na zahraničním, tak domácím poli – slušné, bez větších chyb a výkyvů, nikoliv však oslňující. Závěrem roku jsem se měl

zúčastnit akrobatické show v Číně, zaměřené na propagaci leteckých sportů (China Aerobatics Challenge). Z účasti nakonec sešlo z důvodu logistického zabezpečení a problémů s dopravou letadla do Číny. Shrnuto – sezóna bez výrazných radostí a zklamání.

Přemysl Vávra, kategorie Unlimited (kluzáky):

Pro mne byl příjemným překvapením především nový koncept Světových leteckých her, které se postaraly o zvýšení atraktivity letecké akrobacie, a to využitím méně tradičních nástrojů – u kluzáků nově disciplína Freestyle s létáním na hudbu a s využitím dýmovnic. WAG 2009 názorně ukázaly směr, jímž by se akrobacie měla v budoucnosti ubírat.

Závěrem

Netřeba příliš dodávat ke slovům těch, kteří, jak vidno, již intenzivně přemýšlejí, jak i příští rok posunout výkonnost a úspěchy naší reprezentace opět o několik příček výše. Nezbývá než poděkovat také výborné práci mechaniků, bez nichž by reprezentační letouny neplnily svoji práci na sto procent. A nesmí chybět poděkování jak celému realizačnímu týmu, tak i sponzorům, kteří se nebáli pro letošní rok investovat do tak finančně náročného sportu, jímž letecká akrobacie bezesporu je. Nelze než doufat, že i příští sezóna bude pro některé z nich motivací k podpoře těch několika statečných, kteří usedají do kokpitů leteckých speciálů a šíří dobré jméno naší republiky napříč kontinenty. Děkujeme!